

8. AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

Som det er fremgået, knytter der sig set fra Europarådets side både forhåbninger og en vis bekymring til sameksistensen om nogle år med et EU, der er vokset både i bredden og i dybden.

Denne problemstilling vil der med større præcision kunne redegøres for, når regeringen fremlægger den næste tilsvarende redegørelse. Den ramme, hvori man i Europarådet vil forsøge at forholde sig til spørgsmålet, vil ikke mindst være det tredje topmøde og forberedelsen heraf.

Ved vurderingen af, hvor Europarådet – ved siden af sine kerneopgaver, først og fremmest på menneskerettighedsområdet – kan spille en særlig rolle i den kommende tid, er det nærliggende at se på den meget store arbejdsopgave, der består i at konsolidere og udbygge demokratiet i alle de nye medlemslande. Her har Europarådet udviklet en betydelig ekspertise og nogle instrumenter, som i et hensigtsmæssigt samspil med andre internationale organisationer kan yde et nyttigt og kvalificeret bidrag. Det særlige parla-

mentariske diplomati, der udføres af Den Parlamentariske Forsamling, er et af de meget stærke kort, som Europarådet har på hånden i den forbindelse. Hertil kommer den særlige folkelige legitimitet, der knytter sig til netop forsamlingsens arbejde.

I det nye Europa, hvor det udvidede EU vil veje endnu tungere, men hvor en række lande – i alle tilfælde inden for en overskuelig fremtid – vil være uden et reelt perspektiv for EU-medlemskab, fremstår Europarådet i dag som et europæisk forum for debat og samarbejde og dermed også som et instrument, der kan medvirke til, at der ikke dannes nye hårde skillelinier i Europa.

Hermed slutter redegørelsen.
